

лично срещу Владиката Неофита, но срещу Гжрка Неофита.“ Той обаче пакъ постоянствоваше да ме увѣрява: „че като Вѣрата ви е една, то е все едно ако Владиката е Гжркъ, или Българинъ; и че слѣдователно вашето движение срещу Владиката Неофита е беззаконно и бунтовническо.“ —

Откровенно исповѣдвамъ, че онія минути, въ които Мидхадъ Ефенди рѣшително и категорически повтори и потрети тѣ си заплашителни присядни думи, тѣ бѣха за мене едни отъ най тежкитѣ и най зловѣщитѣ; и азъ се стрѣснахъ като отъ единъ сжнь, но пакъ се мжчяхъ хладнокржвно да се ваздржжя, и поченахъ да тжрся въ джлбочината на душата си думи, съ които да отговоря на Мидхадъ Ефенди; и вижда се, че по таинственно вджхновение, схвзѣхъ идеята, въ онія критически за мене минути, да отговоря на Мидхадъ-Ефенди слѣдующимъ образъмъ: „Въобразете си, казахъ му, че азъ днесъ се потурчихъ и приехъ вашата Ислямскâ Вѣра съ най голѣмж сжрдечна ревностъ; но предупреждавамъ ви, че азъ схвѣмъ не зная вашя турски языкъ, и слѣдователно не мога никжтъ на него да говоря; това считате ли вие за виновна причина, спорядъ които да не ми се дозволи да приѣмна вашата Мусулманскâ Вѣра??“ — Той ми отговори: „това не можи да се счита за никаква уважителна препятственна причина, за да не ви се дозволи да приемните Мусулманската Вѣра.“ — Азъ продължихъ и му казахъ тжй: „въобразете си, че счастіето ми помогна, и азъ сполучихъ да се произведж въ чинъ на „Имаинъ“, (турски религиозенъ служителъ въ Джамитѣ имъ, както у насъ священникитѣ въ цжрквитѣ), като бѣхъ единъ ученъ и най ревностенъ послѣдователъ на вашата Ислямска Вѣра, при всичко че азъ схвѣмъ не познавамъ вашя турски языкъ; и това ще ми пречи ли въ нѣщо? и азъ не щж ли бжда допуснатъ и приетъ за да служа и да проповѣдвамъ на вашитѣ правовѣрни Турци въ Джамитѣ ви?? — Разумѣва се, ми отговори Мидхадъ-Ефенди, щомъ ти бждешъ произведенъ въ чинъ на Имаинъ, безъ друго ще да имашъ и пжлно право да служишь и да проповѣдвашъ въ на-